

БУРЧАК Федір Глібович (03.04.1924, Київ – 22.02.2001, Київ) – укр. правознавець, громадський і державний діяч.

У 1949 закінчив юрид. ф-т Київ. держ. ун-ту ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київ. нац. дослідницький ун-т ім. Т. Шевченка). З 1949 по 1952 навчався в аспірантурі цього закладу. У 1965 захистив канд. дис. на тему «Подстрекательство как вид соучастия в преступлении по советскому уголовному праву», у 1986 – докт. дис. на тему «Соучастие в преступлении (социальные, криминологические и правовые проблемы)», з 1987 – професор. З 1993 – академік АПрН України (нині – НАПрН України), з 1996 – дійсний член Нью-Йоркської академії наук.

У 1987 присвоєно почесне звання «Заслужений юрист України». Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», відзнакою Президента України – орденом Ярослава Мудрого (1995). Лауреат Державних премій України (1981, 1998).

Працював заст. головного арбітра Укрпромради (1953–1956), адвокатом, старшим редактором журн. «Радянське право» (1957–1959), редактором, зав. наукової редакції д-ви і права Гол. редакції Укр. радянської енциклопедії (1959–1965). Протягом 1965–1994 обіймав посади зав. юрид. відділу Президії ВР УРСР, зав. відділу з питань зак-ва і правопорядку ВР України. Водночас із 1989 по 1991 був членом Комітету конст. нагляду СРСР від України. У 1991–1996 – член Комісії з опрацювання проекту Конституції України. У 1993 був обраний віце-президентом Академії правових наук України – керівником Київського регіонального центру Академії. З 1994 – науковий консультант Президента України з правових питань, з 1996 – радник Президента України з питань правової політики. З 1994 – член Комісії з державних нагород при Президентові України. З 1995 – голова Комітету законод. ініціатив при Президентові України, голова Української кодифікаційної комісії. З 1998

– Голова Комісії з опрацювання питань щодо скасування смертної кари в Україні.

Займався науковою, лекційною, пед., публіцистичною роботою, діяльністю в галузі законотворчої та правозастосовної практики. Зробив значний внесок у розбудову системи зак-ва держави. За його ініціативою та редагуванням у 1980 був виданий перший систематизований «Збірник законів Української РСР і указів Президії ВР Української РСР (1938–1979)» у 2-х томах. Ф. Г. Бурчак заклав теоретичні основи класифікації законод. бази держави, що в подальшому стала використовуватися при розробці комп'ютеризованої системи інформаційно-аналітичного забезпечення законотворчої та правозастосовної діяльності ВР України. На посаді зав. відділу зак-ва і правопорядку Секретаріату ВР України (1990–1994) керував роботою з розробки та опрацювання низки нормативно-правових актів, що закладали основи правової системи держави. Як член Комісії з опрацювання проекту нової Конституції і член Робочої групи цієї Комісії від Президента України приймав безпосередню участь у розробці проекту Конституційного договору та узгодженого тексту Конституції України 1996. Був членом робочої групи з підготовки проекту нового КК України (1994–2001). Разом із групою провідних вчених-юристів України (В. В. Сташисом, І. А. Тимченком, В. В. Цветковим, Ю. С. Шемшученком та ін.) підтримав пропозицію про заснування АПрН України – провідної галузевої наукової установи, що координує фундаментальні та прикладні дослідження в галузі д-ви і права.

Вагомою є роль Ф. Г. Бурчака в розробці низки проблем різних галузей юрид. науки. Був автором понад 300 наукових праць, зокрема: «Учение о соучастии по советскому уголовному праву» (1969), «Майнові відносини і закон» (1969), «Основи радянського права» (1980, у співавт.), «Квалификация преступлений» (1983, 1985), «Борьба с вовлечением несовершеннолетних в преступную деятельность» (1986, у співавт.), «Уголовное право Украинской ССР на современном этапе» (1989, у співавт.), «Соучастие: социальные, кри-

минологические и правовые проблемы» (1986). Особливу цінність мають наукові доробки Ф. Г. Бурчака у дослідженні таких проблем крим. права, як співучасть, кваліфікація злочинів, склад злочину, об'єктивна сторона злочину, стадії вчинення злочину. Також досліджував актуальні питання теорії д-ви та права, конст., цив. й труд. права.

Ім'я Ф. Г. Бурчака присвоєно Науково-дослідному інституту приватного права і підприємництва НАПрН України (м. Київ).

Лит.: Бурчак Федір Глібович // Юрид. енциклопедія. Т. 1. – К., 1998; Бурчак Федір Глібович: Серія «Біографія і бібліографія вчених-правознавців» (АПНУ) / Упоряд. М. Я. Сегай. – К., 1999; Видатний учений-правознавець, академік, засновник академії правових наук України (до 85-річчя від Дня народження Федора Глібовича Бурчака) // Право України. – 2009. – № 5.

В. Я. Тацій